

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl dne 10. 5. 2012 v senátu pro řízení ve věcech soudců složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Pavla Krbka, Mgr. Pavla Punčocháře, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Jana Míkše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph.D., o návrhu navrhovatele **ministra spravedlnosti ČR**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti **JUDr. O. H.**, soudci Obvodního soudu pro Prahu 2, se sídlem Praha 2, Francouzská 19, zastoupenému JUDr. Pavlem Švábem, advokátem se sídlem Praha 2, Slezská 13,

t a k t o :

JUDr. O. H., nar. X

soudce Obvodního soudu pro Prahu 2

I.

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, **s e**

u z n á v á v i n n ý m , ž e

ve věci sp. zn. 6 T 217/2010, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 se opakovaně dotazoval soudkyně JUDr. D. R. rozvrhem práce pověřené projednáváním a rozhodnutím uvedené trestní věci na její postup, vyzýval ji k provedení důkazu výsledkem svědka, opakovaně jí sděloval, že obžalovaný je mediálně známou osobou, a že obvinění proti němu jsou policií vykonstruována, to vše se záměrem ovlivnit rozhodnutí ve věci,

t e d y

z a v i n ě n ě p o r u š i l

povinnosti soudce stanovené v § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudu a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., zákon o soudech a soudcích ve znění pozdějších předpisů,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., zákon o soudech a soudcích ve znění
 pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 10 % n a d o b u 6 (š e s t i) m ě s í c ů ,

II.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, **s e**

z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že v jednom případě dne 30. 11. 2010 změnil
 dokument elektronického informačního systému ISAS v trestní věci vedené u Obvodního soudu
 pro Prahu 2, pod sp. zn. 6 T 217/2010,

t e d y

m ě l t í m t o j e d n á n í m p o r u š i t

§ 80 odst. 1, zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů,
 protože skutek **n e b y l** prokázán.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel – ministr spravedlnosti podal dne 22. 7. 2011 u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného návrh na zahájení řízení proti JUDr. O. H., soudci Obvodního soudu pro Prahu 2 pro skutek spočívající v tom, že v období od září 2010 do ledna 2011 bezdůvodně a opakovaně vstupoval do elektronického informačního systému ISAS k dokumentům uloženým v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 6 T 217/2010, do nichž nahlížel a v jednom případě, o čemž svědčí zjištěné navýšení dat, navíc dokument změnil. Současně se dotazoval JUDr. D. R., soudkyně vyřizující tuto trestní věc, na její postup s upozorněním, že obviněný je mediálně známou osobou, která si nenechá nic líbit a věc považuje za komplot proti sobě, protože vozidlo neřídil. Podle navrhovatele kárně obviněný soudce tímto skutkem zaviněně porušil povinnosti soudce a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudu a tím spáchal kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů.

Navrhovatel byl o skutku informován předsedou Městského soudu v Praze dopisem ze dne 25. 1. 2011, Spr 203/2011, který podal trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu, a to v souvislosti s údajným působením na JUDr. D. R., soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 2 ve věci sp. zn. 6 T 217/2010 (konkrétně pro trestný čin zasahování do nezávislosti soudu a v případě prokázání manipulace s protokolem o hlavním líčení i pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele). Impulzem pro trestní oznámení byla neoficiální informace, podle níž měl být v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 zaslán účastníkům řízení protokol o hlavním líčení obsahující výrok o vině a trestu, přestože věc nebyla

skončena, rozsudek nebyl vyhlášen. Celá věc proto byla u tohoto obvodního soudu prověřena a následné šetření provedl i odbor dohledu Ministerstva spravedlnosti.

Uvedeným šetřením bylo zjištěno, že JUDr. H., rovněž soudce Obvodního soudu pro Prahu 2, ačkoliv k tomu neměl žádný pracovní důvod, tedy bezdůvodně a opakovaně (nejméně 60x) vstupoval do elektronického informačního systému ISAS k dokumentům uloženým v označené trestní věci sp. zn. 6 T 217/2010 a současně se dotazoval JUDr. D. R., soudkyně vyřizující tuto věc, na její postup a sdělil jí, že obviněný je jeho kamarád a je mediálně známou osobou, která má konexe a nenechá si nic líbit, navíc věc považuje za komplot proti sobě, protože tvrdí, že vozidlo sám neřídil. Zmiňoval se též o tom, že se k jednání dostaví svědek, který vše uvede na pravou míru. Do systému ISAS nahlížel i z PC jiného soudce, konkrétně JUDr. J. H. Navíc dne 30. 11. 2010, když nahlížel do systému právě z počítače JUDr. H., změnil jeden dokument, což je patrné z navýšení jeho dat.

Kárně obviněný soudce nahlížení do systému ISAS nepopřel, k vysvětlení uvedl, že měl pouze zájem zjistit v jaké fázi se věc nachází. K tomu, že u jednoho dokumentu došlo ke změně (k navýšení dat), neměl co říct, ale také tuto skutečnost nepopřel a nevyvrátil.

Navrhovatel poukázal na § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a zdůraznil, že porušením tohoto ustanovení je již takové jednání soudce, v jehož důsledku mohou oprávněně vzniknout byť i jen pochybnosti o plnění a důsledném naplňování (respektování) zákonem chráněných hodnot spojených s výkonem soudnictví a požadavků na způsob tohoto výkonu.

Vzhledem k chování kárně obviněného soudce by mohla vzniknout mylná představa o tom, že takové „působení“ na kolegy soudce je běžné a že v některých případech oslovený soudce takové přimluvě vyhoví. Takové chování soudce, který vnucuje určitou verzi obhajoby obžalovaného (zejména, že sám neřídil) jinému soudci, své kolegyni, která aktuálně věc projednává a má ji rozhodnout, nelze tolerovat. Stejně závažným se jeví i zásah kárně obviněného do informačního systému, konkrétně do jednoho dokumentu. A i když nelze zjistit, jakým způsobem byl dokument změněn (upraven), skutečnost, že k zásahu došlo, lze zjistit podle porovnání velikosti dokumentu (zmenšení, zvětšení velikosti), a v tomto případě je zřejmé, že došlo ke změně dokumentu v podobě navýšení dat.

Z hlediska zákonné dikce postačí ohrožení důvěry v rozhodovací činnost soudů, zákon nevyžaduje, aby se následek projevil ve faktické rozhodovací činnosti. Chování kárně obviněného soudce tak, jak jím bylo realizováno, může nepochybně být již chápáno jako nátlak na jiného soudce.

Navrhovatel navrhl, aby jednání kárně obviněného soudce bylo posouzeno jako kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a jako kárné opatření aby mu bylo uloženo podle § 88 odst. 1 písm. b) citovaného zákona snížení platu v horní polovině zákonné sazby.

Písemností ze dne 4. 5. 2012 navrhovatel upřesnil popis skutku takto:
„ V období od září 2010 do ledna 2011 bezdůvodně a opakovaně vstupoval do elektronického informačního systému ISAS k dokumentům uloženým v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 6 T 217/2010, do nichž nahlížel a v jednom případě dne 30. 11. 2010, o čemž svědčí zjištěné navýšení dat, navíc dokument změnil. Současně opakovaně hovořil o této věci s JUDr. D. R., soudkyně vyřizující tuto trestní věc, s cílem ovlivnit její rozhodovací činnost v pravomocně neskončené věci, a to jednak před vynesením rozsudku ve věci, když jí sdělil, že JUDr. J. H. je jeho známý, je to i mediálně známá osoba, která si nenechá nic líbit, přičemž jí uvedl jinou verzi skutkového děje a zdůraznil, že soudkyně musí provést výslech konkrétního

svědka, a jednak poté, co soudkyně vynesla odsuzující rozsudek, jí kárně obviněný sdělil, že to co udělala je nekolegiální a že toho bude litovat, přičemž použil expresivní a urážlivé výrazy.“

Ve vyjádření ze dne 15. 8. 2011 kárně obviněný soudce připustil, že v elektronickém informačním systému ISAS nahlížel do dokumentů týkajících se předmětné trestní věci. Není mu znám žádný obecně platný předpis nebo interní pokyn nadřízených, který by zakazoval soudcům informovat se o průběhu některého z řízení probíhajících před jejich soudem. V daném případě tedy chybí základní podmínka spáchání kárného provinění – porušení nějaké povinnosti.

Tvrzení o úpravě jakéhokoliv dokumentu týkajícího se spisu sp. zn. 6 T 217/2010 Obvodního soudu pro Prahu 2 je, podle kárně obviněného soudce, nepravdivé. Je si vědom, že s žádným dokumentem nijak nemanipuloval.

Je pravdou, že se soudkyně JUDr. D. R. dotazoval na průběh řízení a že ji upozornil na to, co mu bylo o obžalovaném známo. V zásadě šlo o skutečnosti, které jí mohly být známé případně i ze sdělovacích prostředků. Pokud kárný navrhovatel považuje tento dotaz a sdělení za působení na soudce, eventuelně za přimluvu, jde o jeho vlastní názor. Navrhovatel tomuto rozhovoru přítomen nebyl, k tomu se může vyjádřit pouze JUDr. D. R. a ta se již vyjádřila v tom směru, že jednání kárně obviněného chápala pouze jako dotaz kolegy na věc, která jí byla přidělena.

Podrobněji se kárně obviněný soudce vyjádřil k návrhu v písemném podání ze dne 31. 8. 2011. Na případ obviněného H. jej upozornil státní zástupce JUDr. S., šlo, podle něj o hraniční případ, a žádal kárně obviněného soudce o názor na tuto věc. Nahlédl proto do systému ISAS a zjistil, že ve věci byl již vydán trestní příkaz. Ze zájmu o věc do spisu nahlížel a o předmětném trestním řízení mluvil pouze s JUDr. S., JUDr. H. a JUDr. R. Obviněného H. zná ze svého dřívějšího působení v diplomatických službách a ani jeho ani jeho obhájce nekontaktoval a ani jimi kontaktován nebyl. Ve prospěch obviněného H. u JUDr. R. neintervenoval, pouze ji upozornil, že si nic nenechá líbit a doporučil jí, aby si v této věci dala pozor na to, aby vždy postupovala přesně podle zákona. Do systému ISAS opakovaně v této věci nahlížel, i když ne v navrhovatelem tvrzeném rozsahu, ale asi 14x. K nahlížení došlo ještě z počítače JUDr. H. asi 4x a pokud budou tato nahlížení přičtena k tíži kárně obviněného soudce, namítl, že nahlížel poprvé do systému až po vydání trestního příkazu, později 19. 10. 2010 a 15. 11. 2010 vždy po skončení hlavního líčení a rovněž JUDr. H. nahlížel do systému ISAS po skončení hlavního líčení dne 30. 11. 2011. Žádnou změnu v systému neprovedl, o čemž svědčí i údaje v systému při jeho vstupech, vždy se jedná o poznámku DB, která znamená, že došlo k otevření dokumentu bez uložení a že tedy uživatel jen dokument prohlížel. Což bylo i v případě nahlížení z počítače JUDr. H.

Kárně obviněný soudce navrhl své zproštění kárného obvinění, protože skutek není kárným proviněním.

Z listin přiložených k návrhu na kárné řízení vyplynulo, že předseda Městského soudu v Praze dne 25. 1. 2011 zaslal Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 2 trestní oznámení související s trestní věcí projednávanou Obvodním soudem pro Prahu 2 pod sp. zn. 6 T 217/2010 pro důvodné podezření, pokud jde o působení na soudkyni JUDr. R. v uvedené věci, na spáchání trestného činu zasahování do nezávislosti soudu podle § 169a tr. zák., respektive podle § 335 odst. 1 tr. zák., a v případě prokázání úmyslné manipulace s protokolem z hlavního líčení, vložení do protokolu výroku rozsudku a jeho zaslání účastníkům řízení, na spáchání trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 tr. zák., resp. zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 tr. zák.

Podle § 15 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, má-li senát zato, že skutečnosti, které se kárně obviněnému kladou za vinu, mají znaky trestného činu nebo přestupku anebo jiného správního deliktu, kárné řízení přeruší a věc postoupí příslušnému orgánu; obdobně postupuje i tehdy, dozví-li se, že pro tentýž skutek je vedeno proti soudci, předsedovi soudu, místopředsedovi soudu, předsedovi kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu nebo státnímu zástupci trestní stíhání nebo správní řízení.

Kárný senát proto učinil dotaz na Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2 o tom, zda je u něj vedeno proti JUDr. O. H. trestní stíhání a pro jaký skutek, přičemž tento orgán kárnému senátu sdělil, že trestní oznámení podané dne 25. 1. 2011 JUDr. S. bylo usnesením Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 20. 9. 2011 sp. zn. 1 VZN 1566/2011-33 odňato Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 2 a přikázáno k dalšímu provádění úkonů trestního řízení Okresnímu státnímu zastupitelství v Hradci Králové. Okresní státní zastupitelství v Hradci Králové kárnému senátu sdělilo písemností ze dne 1. 2. 2012, že JUDr. O. H. stíhán nebyl a zaslalo na vědomí opatření Policejního orgánu-útvary odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV z 12. 1. 2012, kterým byla věc JUDr. O. H. odevzdána podle § 159a odst. 1, písm. b) tr. řádu ke kárnému projednání. Opatření Policejního orgánu – Útvary odhalování korupce a finanční kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování, Policie České republiky ze dne 12. 1. 2012, č. j. ČTS:OKFK-194-59/TČ-2011-2002012 je součástí spisu 13 Kss 13/2011 a kárný senát k jeho obsahu přihlížel. Vzhledem k závěru v něm uvedenému mohl kárný senát v řízení pokračovat.

Kárně obviněný namítl, že návrh navrhovatelem byl podán po uplynutí lhůty stanovené v § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., neboť je v daném případě rozhodující, kdy se o této záležitosti dozvěděl přímý nadřízený kárně obviněného soudce. Tím byl JUDr. K., předseda Obvodního soudu pro Prahu 2 a z úředního záznamu, který byl sepsán dne 13. 1. 2011 vyplývá, že uvedeného dne o záležitosti věděl. Místopředsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 2 věděla o této záležitosti 27. 1. 2011, což vyplývá z vysvětlení z uvedeného dne. JUDr. S. na celou záležitost reagoval už 25. 1. 2011. Od uvedených dat do podání návrhu navrhovatelem 22. 7. 2011 už lhůta uplynula.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., návrh na zahájení kárného řízení musí být podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění.

V daném případě je navrhovatelem ministr spravedlnosti (§ 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb.) a dodržení lhůty je třeba zkoumat ve vztahu k němu, nikoliv ve vztahu k předsedovi Obvodního soudu pro Prahu 2 apod. Rozhodující tedy je, kdy se o jednání kárně obviněného, v němž navrhovatel spatřuje kárné provinění, dozvěděl navrhovatel, tedy ministr spravedlnosti. Sám navrhovatel v návrhu uvádí, že o jednání kárně obviněného se dozvěděl z písemnosti předsedy Městského soudu v Praze, JUDr. S., ze dne 25. 1. 2011, Spr 203/2011, již ministra spravedlnosti informoval o tom, že v uvedené věci podal trestní oznámení. Navrhovatel předložil k návrhu trestní oznámení předsedy Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2011 Spr 203/2011 i průvodní dopis k němu z téhož dne, přičemž z razítka Ministerstva spravedlnosti na něm vyznačeného vyplývá, že uvedené písemnosti byly doručeny Ministerstvu spravedlnosti dne 1. 2. 2011. Tento den je možno považovat za den, kdy se navrhovatel – ministr spravedlnosti dozvěděl o jednání kárně obviněného soudce a od tohoto dne mu začala běžet šestiměsíční lhůta k podání návrhu na kárné řízení. Do dne podání návrhu u Nejvyššího správního soudu, to je do dne 22. 7. 2011 navrhovateli šestiměsíční lhůta neuplynula.

Kárný senát proto mohl projednat návrh navrhovatele věcně.

O tvrzeních uvedených v návrhu provedl kárný senát dokazování:

O obsahu rozhovorů mezi kárně obviněným soudcem a JUDr. D. R., soudkyní Obvodního soudu pro Prahu 2, rozvrhem práce uvedeného soudu pověřenou projednáváním a rozhodnutím právní věci uvedeného soudu sp. zn. 6 T 217/2010, kárný senát vyslechl svědkyni JUDr. D. R. Z její výpovědi zjistil, že je zařazena na trestním úseku, stejně jako kárně obviněný soudce. Zřejmě na podzim roku 2010 jí byla přidělena věc obžalovaného H. V této věci ji oslovil kárně obviněný soudce s tím, že obžalovaný je jeho známý nebo kamarád a že ta věc je nějak ovlivněna, že to není tak jak je uvedeno v obžalobě, že policisté to na něj ušili a že má přijít nějaký svědek, který řekne, jak to ve skutečnosti bylo. Tyto údaje kárně obviněného brala jako informaci. Kárně obviněný soudce jí pak ještě jednou v době před vyhlášením rozsudku, když ho potkala, neustále opakoval, že ten obžalovaný je mediálně známá osobnost a že se proti němu spikli policisté, že to na něj ti policisté ušili, že ten chudák je nevinný. Odkud čerpal tyto informace jí nesdělil a ona se ho na to neptala. Nežádal ji, aby obžalovaného viny zprostila, ale tvrdil, že přijde svědek, který řekne jak to bylo, tedy že obžalovaný H. vozidlo neřídil. Jeho vysvětlováním se necítila být ovlivněna při rozhodování věci, protože by se ovlivnit nikým nenechala. Jednání kárně obviněného soudce jí však bylo nepříjemné. Svědkyně věc projednala, obžalovaného uznala vinným, přičemž rozhodla bez výslechu svědka, protože se k hlavnímu líčení nedostavil. Po rozhodnutí v uvedené věci dne 30. 11. 2010 sdělila kárně obviněnému soudci, že svědka nakonec nevyslechla a rozhodla. Kárně obviněný soudce se rozčílil, řekl jí, že to co udělala je nekollegiální a že toho bude litovat. To rozčílilo svědkyni a tak na sebe navzájem pokřikovali. Kárně obviněný jí vytýkal, že nevyslechla toho svědka a že v podstatě rozhodla nezákonně. O tomto výstupu informovala své kolegy. Od té doby spolu s kárně obviněným soudcem nekomunikují, pouze se zdraví. Svědkyně dále vypověděla i k obsahu protokolu o hlavním líčení ze dne 30. 11. 2010 ve věci sp. zn. 6 T 217/2010. Průběh hlavního líčení byl nahráván a protokolující úřednice pak vyhotovila protokol o hlavním líčení a sama ho podepsala a ručí za něj. Svědkyně vyhotovený protokol nepodepisovala. Obsah protokolu o hlavním líčení odpovídá tomu, jak hlavní líčení proběhlo, po stránce obsahové žádné změny nebo zásahy do tohoto protokolu nezjistila. Podle svědkyně systém umožňuje kolegům z jednoho soudu nahlížet do dokumentů, které jsou uloženy v ISAS, a to do kteréhokoliv spisu. Této možnosti soudci včetně svědkyně využívají pro pracovní účely.

Kárně obviněný soudce vyslechnutý jako účastník řízení údaje svědkyně JUDr. R. nepopřel, naopak opakovaně před kárným senátem vypověděl, že říká úplně to samé, co říká JUDr. R., že s ní jednal před rozhodnutím ve věci i po rozhodnutí ve věci. Liší se, podle něj, jen v tom, že jí neříkal, že obžalovaný H. je jeho kamarád, neboť jí řekl, že je to osoba mediálně známá, která si nenechá nic líbit. Po rozhodnutí jí vynadal proto, že rozhodla bez výslechu svědka. O svědkovi se dozvěděl z protokolu o hlavním líčení ze dne 15. 11. 2010. Svědkyni neříkal, že toho bude litovat, ale řekl jí nečiň druhým to, co nechceš, aby činili oni tobě. Chtěl, aby provedla důkazy, které byly ve spise. Dále kárně obviněný k výpovědi svědkyně uvedl, že zapomněla, že při jejich rozhovoru po rozhodnutí v uvedené věci byl přítomen kolega JUDr. H.

Kárný senát vyslechl jako svědka JUDr. J. H., soudce Obvodního soudu pro Prahu 2, z jehož výpovědi zjistil, že je kolegou kárně obviněného svědka i svědkyně JUDr. R. Pokud jde o věc obžalovaného H., prvně ho na ni upozornil státní zástupce JUDr. S. s tím, že vina nemusí být v té věci prokázána. O této věci s ním hovořil i kárně obviněný soudce a ten se o této věci bavil i s JUDr. R. Bylo to ještě před rozhodnutím ve věci, kdy jí říkal, aby si na obžalovaného dala pozor, že je mediálně známý a nebude mlčet v případě, že jeho práva nebudou dodržena. JUDr. R. se ptala, odkud to kárně obviněný soudce ví a on jí odpověděl, že to má napsáno v protokole (ze dne 15. 11. 2010), v němž obžalovaný H. tvrdí, že je to všechno proti němu nějaké spiknutí

justice, policie apod. Podle svědka rozhovor proběhl klidně. Dne 30. 11. 2010 byl kárně obviněný soudce u něj v kanceláři a protože na chodbě uslyšel JUDr. R., vyšel ven, protože věděl, že to hlavní líčení skončilo a zeptal se jí, jak skončilo. Odpověděla mu, že obžalovaného odsoudila a svědka nevyslechla. Poté oba „vlítli“ k němu do kanceláře ve vzrušeném rozhovoru a výměně názorů na to zda bylo možno rozhodnout bez výsledku svědka v uvedené trestní věci. Kárně obviněný soudce podle svědka nekřičel na JUDr. R., svědek neslyšel, že by JUDr. R. řekl při výměně názorů, že to, že rozhodla bez výsledku svědka je od ní nekolegiální. Svědek dále uvedl, že 30. 11. 2010 ve své kanceláři na počítači vyhotovoval rozsudek ve věci, kde bylo 278 poškozených, pracoval na něm celý den. Připustil, že spolu s kárně obviněným mohli ten den nahlédnout v odpoledních hodinách dvakrát do systému ISAS do protokolu o hlavním líčení ve věci obžalovaného H., avšak počítač obsluhoval pouze svědek a on do protokolu nezasáhl a kárně obviněný soudce ani nemohl. Neví o tom, že by někdo jiný včetně kárně obviněného soudce nahlížel z jeho počítače do systému ISAS v době své nepřítomnosti v kanceláři, kterou nechává otevřenou.

Kárný senát vyslechl také jako svědka J. N., informatika Obvodního soudu pro Prahu 2 a z jeho výpovědi zjistil, že na žádost místopředsedkyně soudu JUDr. K. zjišťoval, kdo nahlížel do ISAS týkajícího se spisu obžalovaného pana H. (spisu sp. zn. 6 T 217/2010), přičemž svědek podklady zpracoval a z nich vyplynulo, že tam nahlíželi kromě zapisovatelky a JUDr. R. ještě kárně obviněný soudce a JUDr. H. (a pak sám svědek a kpt. R.). Do souboru, který se týká jednoho spisu, který vyřizuje určitý soudce může nahlédnout a do něho zasáhnout prakticky každý soudce příslušného úseku (zde trestního). V systému je uvedeno, kdo ho prohlížel a kdy (a trvání doby nahlížení) a změna se dá poznat podle velikosti souboru měřené v bitech (B). DB soubor znamená, že ho někdo otevřel z databáze k sobě do počítače a soubor TB je zápis, že tam něco změnil a zase uložil z toho souboru od sebe do té databáze. Pokud jde o datum 30. 11. 2010 (viz příloha A2, č. l. 27) a nahlížení do ISAS příslušného spisu, vyplývá, že uvedeného dne do něj nahlížel JUDr. H. ze svého počítače. V systému je zaznamenán kód uživatele, jeho přihlašovací jméno a osoba. Pokud by se někdo jiný přihlásil heslem nebo kódem JUDr. H. ze svého počítače jako by byl JUDr. H., pak systém obsahuje soubor, který kontroluje, kdo se přihlásil a z kterého počítače přes IP adresu. Protože kpt. R. po svědkovi žádal, aby ověřil, zda se dne 30. 11. 2010 kárně obviněný soudce JUDr. H. i JUDr. H. přihlašovali do ISAS uvedeného spisu ze svého počítače nebo se někdo přihlašoval jejich údaji z jiného počítače, svědek tuto záležitost ověřoval a zjistil, že oba se přihlašovali ze svého počítače. K objemu souboru 180268B dne 30. 11. 2010 v 15:29:49 (nejméně od 31. 8. 2010 vykazovanému) a dne 30. 11. 2010 v 15:30:18 361347B (a od tohoto okamžiku nejméně do 13. 1. 2011 vykazovanému) se svědek nedokázal vyjádřit, připustil však jeho vznik i tím, že při zavírání se odřádkuje, nebo se změnil velikost písma nebo typ písma.

Ze zprávy předsedy Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 3. 5. 2012 kárný senát zjistil, že vnitřní předpis či pokyn, který by měl upravovat nahlížení do spisu v době, kdy došlo k jednání uvedenému v kárném návrhu, neexistoval. Vše je řešeno přidělením rolí v ISAS, např. zapisovatelka z trestního oddělení má kompletní přístup do rejstříku T, do rejstříku C má povolen pouze pro výpis, ale i přes tento výpis se dostane do uložených dokumentů (např. protokol z jednání či rozsudek) a může je upravit. Kromě zámku (kterým lze v ISAS dokument uzamknout a zabránit jeho dalším úpravám) ještě existuje formulář „Přístup k rejstříku“ úloha AAN055F, kde se dá definovat více možností přístupu, tento formulář soudem není využíván. Systém ISAS tedy umožňuje, aby dokument změnil soudce (administrativní pracovník), který věc podle rozvrhu práce nevyřizuje.

Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 6 T 217/2010 vyplývá, že návrh na potrestání J. H. podalo Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2 – dopravní úsek a tento návrh byl doručen Obvodnímu soudu pro Prahu 2 doručen 27. 8. 2010. Obvodní soud pro Prahu 2 vydal dne 30. 8. 2010, č. j. 6 T 217/2010 trestní příkaz, jímž obviněného uznal

vinným. Proti tomuto trestnímu příkazu podal obviněný J. H. odpor. Dne 18. 10. 2010 uvedený soud vyslechl svědka mimo hlavní líčení, dne 15.11.2010 proběhlo hlavní líčení, které bylo odročeno na 30. 11. 2010 (protokol o hlavním líčení byl zhotoven dle zvukového záznamu pořízeného dne 15.11.2010 protokolující úřednicí J. K., CD se zvukovým záznamem je přiložen u spisu) s tím, že účast svědka obžalovaného zajistí obhájce, dne 30.11.2010 proběhlo hlavní líčení, svědek obžaloby se nedostavil, soud vynesl rozsudek, jímž uznal J. H. vinným a uložil mu trest. Odvolání obžalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 30. 11. 2010, č. j. 6 T 217/2010 - 128 bylo usnesením Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2011, sp. zn. 67 To 29/2011 podle § 256 tr. řádu zamítnuto. Dovolání obviněného J. H. proti výše uvedenému usnesení městského soudu bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 3. 8. 2011 sp. zn. 7 Tdo 864/2011 podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítnuto.

Pokud jde o pracovní hodnocení kárně obviněného soudce, vycházel předseda Obvodního soudu pro Prahu 2 z vyjádření místopředsedkyně soudu pro věci trestní JUDr. M. K. ze dne 2. 5. 2012, v němž uvedl: „ S ohledem na účinnost nového trestního zákoníku od 1. 1. 2010 došlo ke snížení nápadu na hlavu soudce, který je sice stále výrazně vyšší než nápad u kteréhokoliv jiného trestního úseku v Praze i v ČR, ale i tak došlo ke stabilizaci na úseku administrativy. Dr. H. dobře spolupracuje a komunikuje se svou protokolující úřednicí, poslední dva roky standardně využívá vytvořené a do ISASu uložené vzory, které urychlují práci administrativy. Sledované lhůty dodržuje, lhůty k vyhotovení rozsudku žádá prodloužit výjimečně“. Pokud jde o chování kárně obviněného soudce k ostatním kolegům a zaměstnancům soudu, nemohl se předseda soudu vzhledem ke svému působení u tohoto soudu od 1. 10. 2011 vyjádřit, protože nemá dostatek vlastních poznatků. K němu osobně se kárně obviněný soudce chová přátelsky.

Kárný senát hodnotil provedené důkazy a dospěl k těmto závěrům:

V řízení bylo prokázáno, že kárně obviněný soudce projevoval mimořádný zájem o věc vedenou u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 6 T 217/2010, v níž byl obviněným J. H. O tom svědčí jeho opakované vstupování do systému ISAS týkajícího se tohoto spisu. Navrhovatel tvrdí, že se jednalo z jeho strany o nejméně 50 vstupů, kárně obviněný soudce připouští 14 těchto vstupů. Někdy sledoval postup v uvedeném spisu ze svého počítače, někdy nahlížel společně s kolegou JUDr. H. z jeho počítače. To všechno, aniž by byl rozvrhem práce Obvodního soudu pro Prahu 2 pověřen projednáváním a rozhodnutím uvedené právní věci. Soudkyní, které byla rozvrhem práce přidělena uvedená věc, byla JUDr. D. R. S touto soudkyní kárně obviněný hovořil opakovaně (nejméně 2x) před jejím rozhodnutím ve věci dne 30. 11. 2010, přičemž obsah těchto rozhovorů popsala svědkyně JUDr. R. ve své výpovědi, kterou kárně obviněný soudce nezpochybnil. Podle svědkyně ji v této věci oslovil kárně obviněný soudce s tím, že obžalovaný je jeho známý nebo kamarád a že ta věc je nějak ovlivněna, že to není tak jak je uvedeno v obžalobě, že policisté to na něj ušili a že má přijít nějaký svědek, který řekne, jak to ve skutečnosti bylo. Kárně obviněný soudce jí pak ještě jednou v době před vyhlášením rozsudku, když ho potkala, neustále opakoval, že ten obžalovaný je mediálně známá osobnost a že se proti němu spikli policisté, že to na něj ti policisté ušili, že ten chudák je nevinný. Nežádal ji, aby obžalovaného viny zprostila, ale tvrdil, že přijde svědek, který řekne, jak to bylo, tedy že obžalovaný H. vozidlo neřídil. Pak ještě vypověděla, že po rozhodnutí ve věci jí kárně obviněný soudce napadl s tím, že to není od ní kolegiální a že toho bude litovat. Výpověď svědkyně je přesvědčivá a je v souladu i s tím, jak se vyjádřil kárně obviněný soudce. Ten pouze vylučoval, že by jí řekl, že obviněný J. H. byl jeho kamarád, a dále, že by jí řekl, že bude litovat, neboť jí údajně řekl nečin druhým to, co nechceš, aby činili oni tobě. Kárný senát nemá důvodu nevěřit svědkyni JUDr. R., a proto z její výpovědi vychází. Tvrzení kárně obviněného soudce o tom, že sledoval věc v systému ISAS a rozhovory se svědkyní JUDr. R. vedl proto, aby ji upozornil na obviněného J. H., tedy, aby věc projednávala v souladu se zákonem, kárný senát neuvěřil. To, že ji přesvědčoval o tom, že věc se má jinak než je uvedeno v příslušném spise, že

jde o komplot policie proti obviněnému J. H., že ten je nevinný, a že přijde svědek, který řekne, jak to ve skutečnosti bylo, tedy, že obviněný J. H. vozidlo neřídil, že tedy musí vyslechnout toho svědka, svědčí pro závěr, že svědkyni jako soudkyni projednávající uvedenou právní věc ovlivňoval. A to přestože nepoužil slova vyzývající ji přímo ke zproštění obviněného J. H., a přestože svědkyně JUDr. R. jeho jednání nevnímala jako ovlivňování s vysvětlením, že by se od nikoho ovlivnit nenechala (a také rozhodla věc podle obsahu spisu a svého přesvědčení); jeho jednání jí však nebylo příjemné. Navíc po rozhodnutí ve věci se na ni rozčílil, mezi oběma došlo k hádce, při níž jí řekl mimo jiné, že pokud rozhodla tak jak rozhodla bez výslechu svědka, je to od ní nekolegiální a vyslovil, že toho bude litovat. To vše svědčí pro závěr výše uvedený. Vysvětlení kárně obviněného soudce, že mu šlo i o správný postup soudu ve věci, že on by nikdy nerozhodl věc bez výslechu jediného svědka, který byl ve věci kromě policistů přítomen, není věrohodné. Postup v konkrétní věci, dokazování ve věci určuje příslušný soudce (samosoudce, senát) rozvrhem práce příslušného soudu pověřený projednáváním a rozhodnutím věci.

Soudci a přísedící jsou při výkonu své funkce nezávislí a jsou vázáni pouze zákonem. Jsou povinni vykládat jej podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, nestranně a spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem.(§ 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.)

Nikdo nesmí narušovat nebo ohrožovat nezávislost a nestrannost soudců a přísedících.(§ 79 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb.)

Soudce a přísedící je povinen vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.(§ 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.).

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

V jednání kárně obviněného soudce spočívajícím v tom, že ve věci sp. zn. 6 T 217/2010, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 se opakovaně dotazoval soudkyně JUDr. D. R. rozvrhem práce pověřené projednáváním a rozhodnutím uvedené trestní věci na její postup, vyzýval ji k provedení důkazu výslechem svědka, opakovaně jí sděloval, že obžalovaný je mediálně známou osobou, a že obvinění proti němu jsou policií vykonstruována, to vše se záměrem ovlivnit rozhodnutí ve věci, spatřuje kárný senát naplnění skutkové podstaty kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Tento skutek v sobě už zahrnuje i opakované bezdůvodné nahlížení do systému ISAS v uvedené věci, neboť i to bylo součástí záměru ovlivnit rozhodnutí ve věci. Kárný senát má zato, že nahlížení soudců do spisů v systému ISAS, tedy do spisů, které jim nebyly rozvrhem práce přiděleny k projednávání a rozhodnutí, je možné z důvodů pracovních či studijních. O takový případ však v dané věci nešlo.

Kárný senát pro skutek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí uznal kárně obviněného soudce vinným kárným proviněním, neboť zaviněně porušil povinnosti soudce stanovené v § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., když svým jednáním mohl ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

Jako přiměřené kárné opatření považuje kárný senát snížení platu podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o 10% na dobu šesti měsíců. Přihlížel přitom k okolnostem případu a k tomu, že na kárně obviněného soudce je nutno pohlížet jako na dosud kárně netrestaného.

Podle návrhu na zahájení kárného řízení dne 30. 11. 2010 nahlížel kárně obviněný soudce do systému ISAS spisu 6 T 217/2010 z počítače svého kolegy JUDr. H. a tehdy změnil jeden dokument (v návrhu nebylo uvedeno který) což bylo patrné z navýšení jeho dat. Svědek JUDr. H. připustil nahlížení do systému ISAS do uvedeného spisu dne 30. 11. 2010 ze svého počítače za přítomnosti kárně obviněného soudce, avšak tvrdil, že uvedeného dne sám obsluhoval svůj počítač, tedy nikoliv kárně obviněný soudce, přičemž svědek vyloučil v uvedený den jakoukoliv manipulaci ze své strany i ze strany kárně obviněného soudce vedoucí ke změně – navýšení dat. Ve věci nebylo tedy prokázáno, že by dne 30. 11. 2010 obsluhoval počítač JUDr. H. kárně obviněný soudce. Nebylo prokázáno ani to, že by se kárně obviněný soudce přihlásil do systému ISAS uvedeného dne ze svého počítače heslem nebo kódem JUDr. H. (k tomu viz výpověď svědka J. N.). K objemu souboru 180268B dne 30. 11. 2010 v 15:29:49 (nejméně od 31. 8. 2010 vykazovanému) a dne 30. 11. 2010 v 15:30:18 361347B (a od tohoto okamžiku nejméně do 13. 1. 2011 vykazovanému) se svědek J. N. nedokázal vyjádřit, připustil však jeho vznik i tím, že při zavírání se odřádkuje, nebo se změní velikost písma nebo typ písma. I když šlo o navýšení dat během velice krátké doby až na dvojnásobek, v textu protokolu o hlavním líčení ze dne 30. 11. 2010 ve věci 6 T 217/2010 (pokud se měla změna výše dat týkat tohoto dokumentu) nebyla nikým, ani svědkyní JUDr. R., zjištěna žádná změna obsahu uvedeného protokolu. Již v návrhu navrhovatel připustil, že nelze zjistit, jakým způsobem byl dokument změněn (upraven), skutečnost, že k zásahu došlo, dovozoval jen podle porovnání velikosti dokumentu.

Kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že v jednom případě dne 30. 11. 2010 změnil dokument elektronického informačního systému ISAS v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2, pod sp. zn. 6 T 217/2010, kárný senát kárně obviněného soudce zprostil podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, protože tento skutek nebyl prokázán.

P o u č e n í: Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 10. května 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu